

[Glønborg]

sterens fornemmelse af at være i overensstemmelse med intentionerne ikke er helt rigtig, vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ikke vil overveje at tage en drøftelse med det udvalg, som har lavet den udmærkede betænkning – som jeg med glæde bemærkede at ministeren ikke tog afstand fra, men faktisk var glad for – for at få konstateret, om udvalget faktisk også føler, at den aftale, der er lavet mellem ministeren og overborgmesteren, er i overensstemmelse med intentionerne i Havneudvalgets betænkning.

Jeg synes, det ville være godt at få det prøvet af, sådan at vi ikke går fejl af hinanden i disse sager. Vi er alle sammen hele vejen rundt glade for det stykke arbejde, som Havneudvalget har lavet, og så vil der jo endnu være tid til at få rettet et og andet ved at optage en genforhandling.

Leif Hermann (SF):

Jeg har her i anden omgang et par bemærkninger til ministeren, selv om ministeren åbenbart ikke er videre begejstret for at skulle fortsætte debatten. Det kan måske være, det er mit tonefald eller sådan noget lignende, så jeg har derfor i anden omgang besluttet mig til at neddæmpe mig til det for ministeren acceptable toneleje.

Tak skal jeg, ligesom hr. Baadsgaard, sige for bemærkningerne om ejerselskabet. Der er bare noget, der er lidt underligt ved det ejerselskab. Se, når man nu tager ministerens pressemeddelelse, der sjovt nok kom lige før kommunevalget, nemlig den 6. oktober, står der, at man har besluttet at lade mulighederne for at etablere et aktieselskab eller anden form for selskab undersøge. Jeg er derfor glad for, at vi nu får så kraftig en understregning af dette ejerselskabs betydning. Men det ændrer jo ikke på det forhold, at Folketingets Miljøudvalg, alle partier – undtagen Fremskridtspartiet, naturligvis – gjorde dette ejerselskab til nok den vigtigste forudsætning for en hensigtsmæssig udvikling af området. Se, den melding frestod ministerens havneudvalg og lavede faktisk et lovfor-slag.

Det vil altså sige, at i hvert fald hvis man ser på Havneudvalgets arbejde, så var den forudsætning på plads. Det er ikke uvæsentligt, at dette, den væsentligste forudsætning, nu var henskudt til landsretssagfører Kristian Mogensens mere eller mindre overfyldte mødekalendar.

Ministeren siger: Der er skabt en samlet plan. Men ministeren ved godt, at der ikke er skabt en samlet plan. Der er lavet en fysisk planlægning i overensstemmelse med de principper, der nu ligger i kommuneplanlovgivningen og i regionplanlovgivningen, principper, som overhovedet ikke har ændret sig fra det øjeblik, Det Radikale Venstre fremsatte deres beslutningsforslag og Socialdemokratiet fremsatte beslutningsforslaget, principper, som ikke har ændret sig fra det øjeblik, beretningen fra Miljøudvalget kom.

Man kendte altså de planmæssige forudsætninger, da disse beslutningsforslag og da beretningen kom. Der var altså ingen undskyldning for at sige: Jamen vi er nødt til at holde os til de kendte rammer, hvis det var således, at man ikke inden for de kendte rammer kunne have lavet sådan en samlet planlægning.

En samlet planlægning er også en planlægning, hvor trafikken spiller en langt, langt større rolle, end trafikken spiller i den aftale, ministeren har lavet med overborgmesteren.

En samlet planlægning er også en planlægning, hvor miljøet spiller en rolle, der i det mindste er synlig, hvad den ikke er i aftalen med overborgmesteren. Men det er rigtigt, at der er lavet en fysisk planlægning af godt gammeldags traditionelt tilsnit med hovedstruktur og rammedel. Det var da også udmærket, hvis det var således, at der så var en indbyrdes sammenhæng mellem disse to ting, hvis det var således, at man kunne se, at oppe i hovedstrukturen forholdt man sig rimelig præcist til den tids-horisont, som ministeren var bekendt med, dengang Folketinget diskuterede beslutningsforslaget.

Det er jo ikke noget nyt, at Havneudvalgets tidshorisont er gået hen og blevet til 20-30 år. Det vidste vi alle sammen, da tingene blev diskuteret ved førstebehandlingen her. Det vidste vi, da vi afgav beretningen fra Folketingets Miljøudvalg. Hvorfor skal det så pludselig være noget, der gør, at det nødvendigvis må have en lidt anden karakter, og så må vi bruge alle disse fine udtryk med »at tilstræbe« og »komme henimod« osv., altså alle de ting, der faktisk skaber forbeholdene, mens administrationsgrundlaget er klart nok? Det er dér, svigtet ligger.

Jeg skal afslutningsvis beklage, at der ikke er flertal for at foretage genforhandlingen. Jeg